

Opstillingsgrundlag Stine Isaksen

Jeg er i alternativet fordi kloden kalder. Fordi vi skal den grønne omstilling, og fordi det kun kan gå for langsomt. Ingen er så seriøse omkring det, som vi er.

Jeg er i alternativet fordi vi er et værdibaseret parti, der ikke påstår at have en særlig samfundsmæssig indsigt eller forståelse gennem en ideologi. I stedet har vi stærke værdier, vi navigerer efter, men er samtidig en lærende organisation der lader virkeligheden ikke vores forudindtagede forestillinger om virkeligheden råde.

Jeg er i alternativet fordi vi har en målsætning om frihed gennem fællesskab. No man is an Island og den enkeltes mulighed for at realisere sit fulde potentiale og opleve at man har reelle valgmuligheder i livet kan kun virkeliggøres gennem stærke fællesskaber

Jeg er i alternativet fordi vi har mod til at formulere visioner, der udfordrer det herskende økonomiske paradigme, og præsenterer reelle alternativer – et bæredygtigt samfund med mindre social ulighed og mere frihed

Før jeg kom med i alternativet var jeg en af de mange, som først og fremmest forholdt mig analytisk og distanceret til problemer som ulighed og klimaforandringer. Hvert fjerde år gik jeg til valgurnerne, afgav min stemme og håbede det bedste. Altid selvfølgelig med stor skuffelse til følge.

Den 3. februar 2008 – præcis på dato 55 år efter min bedstemor havde født min mor - fødte jeg vores ældste datter. Folk der kender mig vil kunne bevidne, at jeg normalt er et meget rationelt, jordbundet menneske, der ikke beskæftiger mig særligt med det metafysiske. Men lige her, i denne situation, fik jeg en klar følelse af, at min bedstemor var tilstede nærmest helt konkret, i mig, mine omgivelser og min datter, som selvfølgelig har fået min hendes navn.

Min bedstemor lever videre i mig og mine børn, som hun aldrig har mødt, og giver mig en klar følelse af en stærk forbundethed mellem os mennesker, en fornemmelse af alt det liv der gik forud og alt det der kommer efter os – at vi mennesker hænger sammen og ikke kan forklares eller forstås uafhængig af hinanden. Det gælder ikke kun de nærmeste, men også dem man ikke kender, dem der gik forud og dem, der endnu ikke er født.

Man har aldrig noget med et menneske at gøre uden man holder noget af dets liv i sine hænder. Det kan være lidt.... Eller det kan være så forfærdende meget, at det simpelthen står til den enkelte om den andens liv lykkes eller ej.

Sådan skriver K.E Løgstrup i den etiske fordring. For mig er denne konstatering så helt igennem indlysende rigtig. Selv det barn, der kan ligge i et andet menneskes hånd, holder samtidig det menneskes liv i sine hænder.

Men med denne indsigt følger også et kæmpe ansvar – et ansvar for at bruge den indflydelse vi har på hinanden til at gøre en positiv forskel for andre. Mit højeste mål er at kunne give mit lille bidrag til, at gøre verden til et bedre sted, at trække udviklingen i den rigtige retning.

For vi holder både vores børn, vores medmenneskers, vores natur og vores klodes liv i hænderne, og det ansvar kan vi som menneskehed ikke længere løbe fra.

I Alternativet har jeg fundet et fællesskab, hvor man netop tager det store ansvar på sig, og har mod til at se problemer med eksempelvis social ulighed og klimforandringer i øjnene. Det er alvorlige problemer, men Alternativet er ikke et parti for modløse sortseere og dommedagsprofeter. Tvært imod. Det er et parti fuld af håb – et håb der springer ud af en grundlæggende tro på mennesket, på fællesskabet og empati og generøsitet som stærke kræfter, der kan forandre verden til det bedre.

Rigtig mange – både almindelige mennesker og også politiske partier falder ofte tilbage på at se på os mennesker som passive ofre for en udvikling vi alligevel ikke kan kontrollere.

Sådan er det ikke i Alternativet. Vi tror på, at vi kan forandre tingene til det bedre. For mig har det givet en berusende følelse af handlekraft – at turde tage styringen og ikke være bange.

I dag håber jeg ydmygt, at I vil stemme på mig.

Det håber jeg

Fordi jeg som en duracelkanin vil kæmpe utrætteligt for den grønne omstilling

Fordi jeg vil frihed gennem fællesskab

Fordi jeg vil arbejde for, at de beslutninger vi som samfund træffer bliver vejet op imod alle tre bundlinjer

Fordi at jeg vil lytte og kontinuerligt udfordre mit eget verdensbillede

Som folketingsmedlem vil jeg være garant for stærk medlemsinddragelse i det parlamentariske arbejde. Jeg vil deltage aktivt i lokalforenings- og kredsmøder, og i videst muligt omfang være synlig i hele storkredsen også mellem valgene. Man siger nogle gange, at valgene vindes mellem valgene – og jeg tror da også på det lange seje træk, men for mig handler det ikke om strategi. Det handler om, at jeg tror på medinddragelse, gennemsigtighed og demokrati som centrale principper og ikke mindst som væsentlige ressourcer i det politiske arbejde og som bærende værdier for vores bevægelse.

Jeg har gode erfaringer med at opbygge et stort netværk af dedikerede kræfter. Jeg er har et godt og stærke familienetværk.

At køre en god kampagne handler i høj grad om at anerkende den enkeltes indsats og lytte til gode ideer og inputs. For flere ved mere! Det står efterhånden for mig, som et af livets allerstørste selvfølgeligheder. Så der er brug for endnu flere og alle bidrag – store som små – er væsentlige i vores bestræbelse på at gøre verden til et bedre sted.

Mit kandidatur vil først og fremmest været båret af en lydhørhed overfor forslag og ideer til, hvordan vi kan gøre det endnu bedre og også en afhængighed af sparring med så mange vidende og kompetente mennesker som muligt.

Hvis vi igen skal vinde et mandat her i storkredsen kan vi ikke sidde på hænderne. Vi skal ud og kæmpe for hver eneste stemme. Vi skal have mod, vise at der er et håb, og tro på at det smitter. Det kan jeg ikke gøre alene – det kræver et stærkt fællesskab. Jeg ser mit kandidatur som talerør for det fælles projekt, som vi har med at skabe et Danmark, som er socialt balanceret og bæredygtig i både miljømæssig og økonomisk henseende. Vi holder hinandens liv i hænderne – det skal vi huske på.

Når jeg engang skal herfra, vil jeg kunne kigge mine børn i øjnene og sige at det kan godt være, at den verden vi efterlader ikke er perfekt, men vi gjorde hvad vi kunne i stedet for bare at se passivt til, og i fællesskab skubbede vi i den rigtig retning.